

Samuti püüab ta igati soodustada kogemuste ja vaadete paljusust. “Ma saadaks kõik noored välismaale. See kogemus, mis nad saavad, on hindamatu. Seal on palju suuremaid ja raskemaid väljakutseid ning noor inimene areneb väga kiiresti. Lehes räägitakse, et inimesed jooksevad laiali. See on täiesti absurd! See on hoopis rahvusvaheline sünergia,” jutustab ta sütitavalt. “Kus on see loovus ja innovaatus, kui kõik on ühesugused ja ühest rahvusest?”

Teiste hulgas on Bauschmidtil käsil praegu Tallinna Ehituskooli ehitustööd ja Lasnamäe Gümnaasiumi rekonstrueerimine. Kokku on Bauschmidtil kahe aasta jooksul sõlmitud lepinguid 34 miljoni euro eest. “See on üle 500 miljoni Eesti krooni! Ma olen küll paadunud optimist, aga seda ei oleks osanud elus arvata, et nii hästi alustame,” sõnab Mait vaikselt naeratades.

GOLFI ABIL ETTEVÕTJAKS

Nii Jõelähtme golfikeskust kui ka Bauschmidti väärtustab Mait enda jaoks eriti golfi kaudu. “Olen neid mõlemat juhtinud ise esimese mehana ning selle asja (ettevõtjaks olemise – toim) olen saanud selgeks tänu golfile, nii uskumatult kui see ka ei kõla,” sõnab Mait.

“Golf on selline mäng, et seal harjutatakse, tehakse strateegia ja siis viiakse see ellu,” kirjeldab ta. Golfirajal peab saama palli vähimate löökide arvuga auku. Selleks ei ole vaja lüüa kõige kaugemale, vaid peab hakkama tagantpoolt mõtlema, kust on parim koht palli aukulöömiseks. Arvestama peab ka tuult, reljeefi. “Golfi mängides kogu aeg mõtled. See on fantastiline koolitus, mida on lihtne üle kanda ettevõtlusse.”

Golfi tutvustati Maidule 1992. aastal Soomes ja kui 1993. aastal Niitväljal harjutusväljak avati, oli ta esimesel päeval platsis ja hakkas harjutama. “See on maailma parim mäng! Seda on isegi raske kirjeldada, mida kõike see annab. See on sotsiaalne harrastus, soliidne, kõik mängivad koos, kes käia suudavad. Keegi ei torma ette, kõik saavad omavahel juttu rääkida,” kirjeldab ta. “Olen olnud suhteliselt palju tööl ja kodust ära. Laste kasvatamise puhul on aga kõige efektiivsem olnud koos golfi mängida.”

Golfiliigutus ei ole keeruline, aga peab suutma seda ühtemoodi korrata. “Kui seal pingesse lähed, siis pall lendab ei tea kuhu. Sama on tööl. Kui oled pinges, ei tule õigeid otsuseid,” hoiatab ta.

KARATE ÕPETAS KESKENDUMIST

Kui golf on õpetanud tasakaalu ja strateegilist mõtlemist, siis keskendumisõppe läbis Mait ülikooli ajal karatetrennis. Karated nimetab ta teise olulise mõjutajana pärast vanemaid. Golf jääb kolmandale kohale. “Karate vaimne pool on lausa uskumatu. Mõnikord imestasin pärast trenni, et kas tõesti on poolteist tundi möödunud. Mõte ei liikunud sel ajal kuhugi, terve aeg pidi olema keskendunud,” meenutab ta. Karatega tegeles Mait vaid ülikooli ajal, kuid piisavalt palju, et saada ka sel alal EMI medaleid. “See oli väike seltskond sel ajal, polnud keeruline heaks saada,” ütleb ta tagasihoidlikult ja lisab siis kelmikalt muheldes: “Mäletan, et kui läksin trennist koju bussi peale, siis mõnikord marssisin läbi linna kino Kosmose juurde, et äkki tuleb keegi norima, et saaks oskusi praktiseerida. Aga kunagi ei ole keegi tulnud.”

Mait Schmidt mängis hiljuti Šotimaal oma elu 400. golfiväljakul. Mängitud on kokku 33 riigis. Oma järgmise saja väljaku puhul loodab ta keskenduda pigem kvaliteedile kui kvantiteedile.

TPI-aegne suvi 1981. aastal.

Elus raskema tee eelistamine ning suurelt unistamine on toonud Maidule aastatega suure edu. Töö kõrvalt mängib Mait tasakaalu hoidmiseks golfi nii Eestis kui ka väljaspool. “Kui mängima lähen, siis vaatan väljakuid, mis on sada aastat vanad. Seal on mänginud kõik maailma golfiässad ja kui käin seal, siis tunnetan nende jalajälgi – Tiger Woods, Sam Snead, kelle järgi olen pannud muide oma pojale nime.” Muid harrastusi tal enda sõnul ei ole, pole lihtsalt aega kulutada raha, käia nädalate viisi purjetamas või kaduda kuudeks maailmareisile. Selle asemel naudib ta muusikat.

KÕIK SAI ALGUSE VINÜÜLPLAADIST

“Nooti ma kahjuks ei tunne ega oska pilli mängida, aga seda rohkem ma hakkasin muusikat kuulama,” sõnab mees, kelle meelismuusikastiilik on progressiivne rokk ja sümfooniline muusika. 1970ndate lõpus oli populaarne seltskonnas vahetada vinüülplaate ja lindistada välismaa muusikat. See oli ainuke moodus, kuidas saada lääne progressiivset muusikat, aga sellesse seltskonda oli raske sisse pääseda. Selleks pidi endal plaate olema.

Palk oli tollal 100 rubla, üks uus vinüülplaat maksis pool sellest. Kuna endal seda raha ei olnud, sugulasi välismaal samuti mitte, kogus Mait koos sõbraga suvel õpilasmalevas raha ja ostsid plaadi kahepeale. Plaat oli Yesi klahvpillimängija Rick Wakemani sooloalbum “No Earthly Con-